

Varsam skildring av långa liv

Det är snarare att de är än hur de är som till sist är det viktiga. Den tanken infinner sig när jag umgås med **Johan Sundgrens** bilder om hemtjänsten i boken **I lampans sken** (Journal). Alltså inte så

mycket hur bilderna är tagna eller vem de föreställer utan att det är bilder som Sundgren fotograferat under sitt arbete med att ge daglig service åt äldre. Fotografierna utstrålar ett avstannat existensmodus som hemtjänsten sedan sätter i rörelse med professionell omsorg.

Sundgrens bilder är porträtt av personer och lägenheter där hemmet har blivit uppsamlingsplats för ett långt livs minnen och föremål. Där finns tavlor som verkar outbytbara, porslinslampor som målats, bokhyllan med böcker som sällan lästs, fotografier och vykort. Medicin och demens,

inköpslistor och matlådor. Och väntan. Så ser man här också mot sitt eget upphörande. Utomhusbildernas dis luftar lägenheterna. De gifta håller balansen tillsammans på promenaden.

Johan Sundgrens bilder är givetvis i svartvitt, uppmärksamheten varsam och okonst-

lad. Svensk poesis egen demon i socialtjänsten **Johan Jönson** skriver ett förord som ställer alla de där lugna frågorna som ramar in bilderna. Det är en vacker text till en vacker bok.

Mikael Van Reis